

[Krag.]

Og saa er der de overordentlig vigtige Spørgsmaal: Hvorledes vil man afvikle den kommunale Gæld? Hvilke Opgaver skal Kommunerne have? Hvilke Opgaver skal lægges paa de privatè? Hvorledes vil man sikre disse Opgavers fremtidige Løsning? Hvorledes vil man organisere hele det Administrationsapparat, som dertil kræves?

Det er virkelig ganske nødvendigt at svare paa de Spørgsmaal, thi uden Besvarelse deraf kan man aldeles ikke vide, om der, bortset fra alt det øvrige, som er indvendt mod denne Beskatningsform, overhovedet er nogen som helst Mulighed for at administrere Samfundet med de Midler, som gennem Retsforbundets Forslag stilles til Raadighed.

Kun Jordbesidderen og Jordbrugeren skal være skattepligtig, og Skatten maa jo betales af hans Indkomst. Hvorledes vil man da hindre Ulighed i Behandlingen af denne Indkomst, efter som den nu knytter sig til Jordbrug eller til andet Erhverv? Først og fremmest peger jeg dér paa Indkomster gennem saadanne Erhverv, hvis Grundlag er en bestemt af Samfundet bestøttet Uddannelse. Det kan i og for sig meget vel sammenstilles med den Jordværdi, som er Samfundets.

Saaledes er der ud fra hele denne Forhandling her i Tinget og ud over Landet, hvor andre Partiers Tale mødes med Retsforbundet, rejst en Masse Spørgsmaal; men det ærede Medlem Hr. Hans Hansen og hans Meningsfæller, hvor man træffer dem, møder med en Snakken sort om alle mulige almindelige Ting, som slet intet har med Besvarelsen af de vedkommende Spørgsmaal at gøre.

Det er i saa Henseende ganske ejendommeligt, at naar vi taler om Forslaget af 1928 om Overgang fra Skat til Skyld i Løbet af 3 Aar, Udligningsbanken og hele det System med Hensyn til Formuebeskatningen, som den Gang var opstillet, mødes vi fra Retsforbundets Side, i hvert Tilfælde i de sidste Maaneder, med den Besked: Det Forslag er forladt. Dermed er man færdig, man føler sig ikke i fjerneste Maade forpligtet til at redegøre for og klarlægge det, som man har stillet Forslag om her i Tinget for blot 3 Aar siden.

Og naar man nu spørger det ærede Medlem Hr. Hans Hansen her i Tinget, ja, saa svarer han, som han gjorde i Gaar, da Talen var om den kommunale Gæld: Hvor der er en Villie, er der ogsaa en Vej — det ærede Medlem vil finde det i Fortrykket. Jeg kan godt forstaa, det ærede Medlem ryster paa

Hovedet, for efter at han er kommet ud af hele den Stemning, som aabenbart beherskede ham i Gaar, da han talte, forstaaer jeg godt, at han nu selv kan indse, at det er en højst besynderlig Anvisning blot at sige dette: Hvor der er en Villie, er der ogsaa en Vej. Det ærede Medlem giver ikke Anvisning paa Vejen, og for saa vidt han her eller dér gør det, giver han aldeles ingen Oplysning om, hvorvidt den er farbar; tværtimod, gennem alle de Redegørelser, som er fremkommet her i dette høje Ting under denne Forhandling, er det klarlagt for Vælgerne, at de Veje, ad hvilke man vil føre dem frem fra de vanskelige Tider, vi nu gennemlever, til et Lykkeland, er ufarbare.

Forladt — det staaer der indskrevet paa Gravstenen over Forslaget af 1928, og jeg tvivler saamænd ikke om, at det ogsaa vil komme til at staa over dette Forslag inden føje Tid, for der er jo allerede Folk, der sidder og arbejder af fuld Kraft paa et nyt Luftkastel, som vi rimeligvis en skønne Dag skal præsenteres for her i dette høje Ting.

Men jeg vil dog slutte med at yde det ærede Medlem Hr. Hans Hansen en Ros for hans Indsats her, idet jeg vil sige, at det ærede Medlem er en tilstrækkelig uklar Ordfører for de mystiske Luftspejlingers Parti.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Hans Hansen): Forhandlingen om dette Lovforslag om Overgang fra Skat til Skyld føres nu paa tredje Dag. Jeg har bemærket den Bjendommelighed, ikke mindst hos Pressen, at man fra første Færd bedømte det som noget ganske interesseløst; man havde vistnok ikke ventet, at det skulde møde en saadan Modstand, men gennem den Iver, der var for at slaa det ned, fik man Bevis for, at det ikke var uden Interesse.

I Almindelighed tillægger man jo Pressen den Opgave at bringe objektive Oplysninger til Læserne om, hvad der foregaar. Det er mit Indtryk, at Pressen i disse Dage har den modsatte Opfattelse af sin Opgave; Læserne maa ikke faa at vide, hvad der foregaar her i denne Sal — i hvert Fald kan jeg ikke faa andet Indtryk af Referaterne. „Social-Demokraten“ i København er dog konsekvent, idet den ikke med et eneste Ord omtaler den Forhandling, der blev ført i Rigsdagen i Gaar.

Den højterede Minister sagde, at jeg var en frimodig Mand, og det kan naturligvis kun glæde mig at blive betegnet saaledes, idet det har visse Fordele ikke at være Sortseer. Det, at man fra alle Sider har erklæret, at Forslaget var uforstaaeligt,